

С. Северний.

Глупакъ.

Имаше единъ зеленъ папагалъ, а гушката му бѣше червена, като червено яйце. Наричаха го Ко-ко.

Хранѣха го съ захаръ и сукхари. Въ клетката му висѣше единъ обръчъ, на който Коко бавно и важно се люлѣше. Коко бѣше старъ папагалъ и на младини бѣше видѣлъ тол.

кова много, че ако се разкаже всичко, каквото трѣбва, ще поумнѣешъ за една вечеръ отъ тѣзи разкази.

Той помнѣше далечна страна, високи дървета, които никога не губятъ листата си, ясно небе, синьо като море и свѣтло море, синьо като небе.

Помнѣше Коко пѣржавитѣ маймунки, които се залавятъ като живи прѣстени по клонетѣ, клатятъ си опашкитѣ и дразнятъ старитѣ папагали. Помнѣше и малкитѣ си съ пухъ покрити зелени и червени папагалчета и своята вѣрна другарка.

Но всичко това Коко помнѣше смѣтно: тѣй отдавна е било всичко това, че струваше му се като че ли никога не е било.